

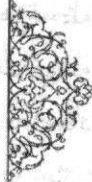
سید علی خامنه‌ای

تألیف: حضرت آیت الله العظمی
سید علی خامنه‌ای (مد ظله العالی)

درخواست از حضرت آیت الله العظمی سید علی خامنه‌ای

پیشگفتار

همواره دو برداشت غلط از سیره‌ی ائمه‌ی هدی (علیهم‌السلام) بویژه امام صادق (علیه‌السلام) وجود داشته است:

یک: وظیفه‌ی امامان معصوم (علیهم‌السلام) منحصر در تلاشهای علمی بوده است و آنان جز بیان معارف دین، نقش و سِمَت دیگری نداشته‌اند و بنابراین هیچ‌گاه به دنبال مبارزه با طاغوت و استکبار نبوده‌اند.

دو: ائمه‌ی اهل بیت (علیهم‌السلام) - هر چند به دلیل ضرورت - اهل مبارزه و جهاد با حکومت‌های جور و فاسد نبوده‌اند بلکه با آنان سازش و همکاری داشته‌اند. برخی از مخالفان مبارزه با رژیم طاغوت پهلوی، بر اساس همین دو رویکرد از مبارزه با آن طفره می‌رفتند، یا مبارزان و مجاهدان را مخالف روش ائمه (علیهم‌السلام) معرفی، و مردم و جوانان را نسبت به آنان بدبین می‌کردند. اما از نگاه حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) مبارزه و جهاد با حکومت ظلم و فساد، و ایجاد حکومتی برپایه‌ی دین، خود از معارف دین و وظیفه‌ی شرعی است و امامان معصوم (علیهم‌السلام) علاوه بر وظیفه‌ی تبیین و تفسیر دین، همواره در تحقق این مقصود، و عمل به این فریضه، برترین تلاشها را داشته‌اند. معظم‌له در اوائل دهه‌ی پنجاه شمسی با ابداع دو تعبیر

«انسان ۲۵۰ ساله» و «همرزمان حسین (علیه السلام)»، بروحیت رویه و اشتراک مقصود همه‌ی ائمه (علیهم السلام) و نیز اهتمام همه‌ی آنان به مبارزه و جهاد برای تشکیل حکومت اسلامی، تأکید ورزیدند.

در نگاه معظم‌له همه‌ی دوران ۲۵۰ ساله‌ی امامت، بسان عمر طولانی یک امام معصوم است که برای نیل به مقصود والای خود، در هر لحظه و موقعیت، اقدامی مناسب انجام می‌دهد؛ در مواضعی سکوت پیشه میکند، گاه کلامی مخالف مقصود واقعی خود ابراز میکند. گاهی به ایجاد تشکیلاتی مخفی روی می‌آورد، زمانی با دشمن خود می‌جنگد و در زمانی دیگر با او، پیمان آتش‌بس امضا میکند؛ و هدف و رای همه‌ی این حرکات به ظاهر متضاد، حفظ دین و برنشاندن آن، در اوج قدرت سیاسی، اقتصادی و نظامی، از راه ایجاد حکومت و قرار گرفتن خود در رأس آن است.

حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (مدظله العالی) در دوران مبارزات، در مواجهه‌ی با آن فهم نادرست، یکی از محورهای اصلی سلسله‌مباحث خود از معارف دین را برطرف کردن غبار کج‌فهمی از چهره‌ی واقعی شخصیت و سلوک ائمه‌ی هدی (علیهم السلام) قرار دادند.

حضرت امام ابی‌عبدالله جعفر بن محمد الصادق (علیه السلام) در دوره‌ی رسوخ و نفوذ تحریفات گسترده در معارف دین و غفلت وسیع از ارزشهای بنیادین اسلام که بوسیله‌ی خلفای اموی صورت گرفته بود به امامت رسید. آن امام همام از ضعف حکومت و شرایط زمانه، فرصتهای بی‌نظیری ساخت؛ جریان معرفتی اصیل اسلامی را تبیین و تحکیم کرد و با تحریف و دست‌اندازی در دین مبارزه‌ی بی‌امانی نمود. بر همین پایه است که آن حضرت را بحق «رئیس مکتب» نامیده‌اند. مقتضای شرایط سیاسی در عمده‌ی دوران امامت آن حضرت، ارتباط گسترده‌ی پیروان با آن فرزند

پیغمبر، و در نتیجه نقل فراوان عبارات و کلمات آن حضرت (علیه السلام) است. بر این اساس، احادیث برجای مانده از امام صادق (علیه السلام) بسی بیشتر از روایات منقول از هریک از ائمه‌ی دیگر است.

آن حضرت، همزمان مبارزه‌ی سخت و حساب شده‌ای با حکومت جور و فساد اموی و عباسی سامان داد. این مبارزه گاه واضح و صریح بود تا آنجا که آن حضرت در ملأ عام خود را شایسته‌ترین از جانب خدا برای در اختیار گرفتن حکومت و خلافت معرفی کرد. و گاه در پرده و با تقیه و در سخت‌ترین شرایط، طاغوت زمان را شناساند، تشکیلات شیعه را منظم‌تر و مستحکم‌تر کرد و مردانی فداکار برای مبارزه تربیت نمود. منصور عباسی از امام صادق (علیه السلام) با تعبیر «استخوان مانده در گلو»^۱ یاد میکرد و نهایتاً آن حضرت را با توطئه‌ای ننگین از سر راه خود برداشت و به شهادت رساند.

«پیشوای صادق»، مجموعه‌ی چند سخنرانی حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در دوران پیش از پیروزی انقلاب اسلامی است که در سال ۱۳۵۸ توسط معظّم‌له بازنویسی شده و بخشی از آن در قالب ۱۷ یادداشت و با همین عنوان از ۹ تا ۲۹ خرداد ۱۳۵۸ در روزنامه‌ی «جمهوری اسلامی» - و البته با اغلاط متعدّد مطبوعی و به شکل ناتمام^۲ - منتشر شد. پس از آن همین متن بارها و گاه با اغلاط بیشتر منتشر شد.^۳

۱. بحارالانوار، ج ۴۷، ص ۱۷۰

۲. تفصیل نگاه معظّم‌له به سیره‌ی ائمه‌ی اهل بیت (ع) در کتاب «همرزمان حسین (ع)» آمده است. این کتاب مشتمل برده سخنرانی معظّم‌له در محرم سال ۱۳۹۳ (مصادف با بهمن سال ۱۳۵۱) است که در هیئت انصارالحسین (ع) تهران ایراد و از سوی انتشارات انقلاب اسلامی، در سال ۱۳۹۶ منتشر شده است.

۳. «در یک جزوه‌ای که از یکی از سخنرانی‌های قبلی من تنظیم شده به نام «پیشوای صادق»